

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1:1]] I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Jag börjar läsa Koranen i Guds namn och söker Hans hjälp. "Allah" betecknar Herren — Må Han vara välsignad och upphöjd — den sanna Tillbedde, verkligen, och detta är ett av Guds mest exklusiva namn; ingen annan kallas vid det, ära vare Honom. "Ar-Rahman" är den vars barmhärtighet är allomfattande och vars nåd omfattar hela skapelsen. "Ar-Rahim" avser den barmhärtige mot de troende. Dessa är två av Hans namn.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

1:2]] Lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre,

Ett lovprisande av Gud genom de egenskaper som alla är fullkomlighetstecken och genom Hans öppna och dolda gåvor, både religiösa och världsliga. Inom detta ligger en påbud till Hans tjänare att prisa Honom, för Han är den som ensam förtjänar det; Han är upprättaren av skapelsen, Den som handhar deras angelägenheter, fostraren av alla Sina varelser med Sina gåvor och gentemot Sina nära genom tron och goda handlingar.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1:3]] den Nåderike, den Barmhärtige,

"Ar-Rahman" är den vars barmhärtighet är allomfattande och omfattar hela skapelsen. "Ar-Rahim" är den vars barmhärtighet särskilt gäller de troende. Dessa två är namn av Gud.

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

1:4]] som allsmäktig råder över Domens dag!

Han ensam är Herre över Uppståndelsens dag, dagen för återgäldandet för handlingarna. När en muslim läser denna vers i varje rak'a av sin bön blir det en påminnelse om det andra livet och en uppmaning att förbereda sig genom goda handlingar och att avhålla sig från synder och överträdelser.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

1:5]] Dig tillber vi; Dig anropar vi om hjälp.

Vi tillber endast Dig och söker hjälp endast hos Dig i alla våra angelägenheter; allt står i Din hand, inte ens ett ytterst litet korn av något tillhör någon annan. I denna vers finns bevis på att det inte är tillåtet för en tjänare att rikta någon form av tillbedjan — såsom åkallan, rop på

hjälp, slaktoffer eller tawaf — åt annat än Gud ensam. Versen är ett botemedel för hjärtat mot att fästa sig vid annat än Gud och mot sjukdomar som skrytseln, självbelåtenhet och högmod.

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

1:6]] Led oss på den raka vägen -

Led oss och vägled oss och ge oss framgång på den raka vägen och håll oss stadigt på den tills vi möter Dig. Den raka vägen är islam, den klara leden som leder till Guds välbehag och Hans paradiset, vilken Hans sista budbärare och profeterna visat på. Det finns ingen väg till en människas sanna lycka utom att stå fast vid den.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

1:7]] den väg de vandrat som Du har välsignat med Dina gåvor; inte de som har drabbats av [Din] vrede och inte de som har gått vilse!

Vägen hos dem som Du har välsignat — profeterna, de sanna, martyrerna och de rättfärdiga — de är de vägledda och ståndaktiga. Gör oss inte till dem som fått Din vrede, de som kände sanningen men inte följde den; de är judarna och de som är som dem. Gör oss inte heller till de vilsefarna, de som inte fann vägledning av okunnighet och gick vilse; de är de kristna och de som följt deras väg. I denna bön finns bot för muslimens hjärta från förnekelsens, okunnighetens och villfarelsens sjukdom. Den visar att den största nåden av allt är nåden av islam: den som bättre känner sanningen och följer den är mest värd den raka vägen. Utan tvekan står sändebudets följeslagare efter profeterna högst i detta avseende; versen visar deras förtjänst och höga värdighet — må Gud vara nöjd med dem. Det är rekommenderat för den som reciterar i bönen att säga efter al-Fātiha: "Amin", vilket betyder "O Gud, hör och besvara". Detta är dock inte en vers i al-Fātiha enligt lärda, och av detta skäl enades de om att inte skriva in det i Mushaf-utgåvorna.

